

el museu de la pagesia

LLUÍS SERRA

Detall de l'exposició del Museu de la Pagesia.
Foto: Enric Subià

El passat mes de gener i en aquell lloc tan ben remodelat que porta el bonic nom de Saló de Pedra i que durant segles havien anomenat, i anomenàvem nosaltres, el Capítol, en aquell lloc, repeteixo, marc ideal per fer-ho, es va exposar una mostra d'antigues eines i estris que ens feien recordar la vida pagesa del nostres avantpassats. Durant dècades havien estat guardades, arreconades, en porxos i golfes de moltes cases de la nostra població i els seus propietaris les van cedir, orgullosos de saber que així rememoraven els que els havien precedit, pares, avis, rebesavis...

Vam contemplar una bonica mostra de la quantitat de peces que ben aviat formaran el nostre Museu Rural, record del passat i

admiració present, com així ho van demostrar les 700 visites que va tenir la mostra, en aquells 9 dies d'exposició. Record, sí, per a moltes persones grans i motiu de sorpresa per a la joventut.

Va ser necessari vèncer alguna reticència d'aquells que, a vegades creuen que una iniciativa popular no és factible sense el suport d'esferes més ben preparades, però al final aquestes també van arribar.

Si molts vilatans estem satisfets, orgullosos, de tenir un Centre d'Estudis Argentonins que tant ha fet, està fent i farà per la nostra cultura i per la nostra història, que és part d'aquesta cultura, creiem que el Museu Rural pot arribar a ser una branca que el complement-hi, una baula més de la cadena, o potser una perla més d'aquest collar de perles que formen entitats argentonines,

(carai, quina frase!)

Els Museus tenen un aspecte ben marcat d'institució didàctica, els que hi acudeixen, a més de la tafaneria, els hi porta l'interès d'instruir-se respecte a les arts plàstiques, etnogràfiques o qualsevol cosa del passat, per aprendre'n les incidències a través dels segles.

Aquest Museu de la Pagesia marcarà un caire tradicional, però no una tradició de 50 o 100 anys, no, serà molt més llarga, podrà fer recordar tota la tradició d'aquesta humanitat, que durant segles, arrelada a la terra, poc va canviar. Ens recordarà, per poca imaginació que hi posem, part d'una història, però no història de batalles, de conquestes, de reis, de comtes o gent rellevant, com ens tenen acostumats, serà la història del poble ras, del POBLE. Així amb lletra majúscula.